

World Goodwill

NYHETSREVY

Nr 2 2008

En tidskrift som visar Den goda viljans energi i världen.

Betydelsen av demokrati

Alice Bailey menar att en universell demokrati är mänsklighetens svar - dock bristfälligt - på kärlekens rena energi, och hon låter förstå att en verklig demokrati blir möjlig "genom att man använder utbildningssystemen på rätt sätt och genom att man ständigt tränar folk att känna igen de finare värdena, den riktigare synpunkten, den högre idealismen och syntesens ande och enhet i samverkan." Hon pekar på att det som behövs för att gå mot en sådan verklig demokrati är ett större antal verkligt medvetna och insiktsfulla personer. När det inträffar, kommer vi att "få se en rening av det politiska området och en sanering av våra institutionaliserade representationsprocesser. Folket kommer också att kräva mer redovisning av dem som de valt att ge maktbefogenheter. Det måste till slut bli en tätare kontakt mellan utbildning, rättssystem och regeringsmakt, men allt kommer att styra mot en strävan att utarbeta de goda idealen hos den tidens tänkare. (*Externalisation of the Hierarchy*, pp 52-53)¹. När så är fallet... "kommer människor inte att tolerera auktoritetskraven från någon kyrka eller något totalitärt politiskt system eller regering. De kommer inte att acceptera eller tillåta att något organ försöker säga vad de ska tro för att bli frälsta eller vilken regering de måste erkänna. (a.a. p. 618)

Trots att demokratin kan anta en mångfald olika former, finns det vissa kärnpunkter som de flesta har gemensamt. De är: att alla som är berättigade att bestämma om hur de ska bli styrda

också formellt måste få ett ord med i laget, att varje medborgares röst, från den rikastes till den fattigastes, ska räknas lika mycket i den processen - därför är det viktigt med slutna omröstningar² och att varje medborgare är fullkomligt fri att lägga sin röst på vem/vad som helst, utan hotelser eller mutor - därför måste polisen och armén vara ickepolitiska. Dessutom ska varje medborgare ha tillgång till information om de, som aspirerar på att leda och styra dem - så medierna måste vara fria att ge fullständig behandling och bevakning av alla som är involverade i valprocessen.

Visserligen är det så att demokrati för de flesta innebär liberal demokrati, dvs en kombination av demokrati som en metod att utse regering och *konstitutionell liberalism*, nämligen att skydda en individs autonomi och värdighet mot alla former av tvång. Det spelar ingen roll om det kommer från staten, kyrkan eller något samfund eller liknande. Det ena tenderar att förstärka det andra, för en stat kan bara vara riktigt demokratisk om dess medborgare är fria, och sålunda fritt kan välja sina ledare. Sådana friheter garanteras bäst av ledare som valts på ett dylikt sätt. Men kommentatorn Fareed Zakaria konstaterar att demokratiska val kan få ledare till makten som undertrycker friheten.³ Han kallar det för "inskränkt demokrati".⁴ Han uppmärksammar också att demokrati inte är ett nödvändigt villkor för höga nivåer av konstitutionell liberalism. Så kan t ex en stat ha en helt oberoende dömande

I detta nummer

ANDLIG FRIHET

EN NY SYN PÅ MEDBOR-
GARSKAP

DEMOKRATI OCH FÖR-
VÄNDRING - FRÅN
INDIVIDUELLT TILL GRUPP-
MEDVETANDE

VÄRLDSBÖNDAGEN 2008

Redaktör:
DOMINIC DIBBLE

www.worldgoodwill.org

makt (en av de viktigaste institutioner, som garanterar konstitutionell liberalism), men väljarna kanske inte spelar någon som helst roll i att välja den.

I själva verket är detta bara ett exempel på en mer allmän påminnelse från Zakaria, nämligen att alltför mycket demokrati kanske inte är något gott. I en komplicerad nationalstat, är det inte sannolikt att valmanskåren har tillräcklig kunskap att avgöra lämpligheten hos varje enskild statstjänsteman, speciellt inte inom de områden som kräver stora specialistkunskaper, och kanske väljer den att delegera sådana val till de ledare den har valt. Och i vilket fall som helst är det en omöjlighet att ha direktval till alla organ som påverkar politikens genomförande, eftersom regeringarna också måste ta hänsyn till input från religiösa och företagsledare, och mer och mer till andra ngo:er som startats av grupper, som är engagerade i specifika frågor. Hur stort inflytande dessa specialintressen ska ha över regeringens hållning är en utmaning att hantera – för mycket och man kan hävda att demokratin försvagas ända till oligarkins utmarker (oligarki: fåmannavälde); för lite och en motiverad utmaning mot regeringsexcesser snöps.

I de följande artiklarna funderar vi över några av frågorna runt begreppet liberal demokrati. Vilka är de lämpliga egenskaperna hos en demokratisk politiker, och var har de sitt ursprung? Har medborgarna i demokratier speciella skyldigheter att värna och vårda dem, och om det är så, vilka skyldigheter är det frågan om? Och vad är egentligen 'frihetens' djupare mening?

I västvärlden vill vi gärna se demokratin som en patntlösning på alla svårigheter ett samhälle står inför när det moderniseras. Men om demokrati är ett stadium som bara kan uppnås efter det att andra stadier genomåtts,

så kan det vara så att försöket att införa demokrati i ett land som inte är psykologiskt redo skulle vara kontraproduktivt. Det finns ett antal skenbara demokratier på jorden som är klart och tydligt, men i varierande grad, dysfunktionella. Med det menar vi inte att enskilda personer, grupper och länder inte ska sträva efter tillstånd av större frihet. Men samhällen, precis som individer, genomgår en utvecklings- och mognadsprocess, och det skulle vara naivt att påstå att den västerländska demokratimodellen, som uppnåtts efter århundraden av kamp och strid, enkelt kunde eller borde flyttas över till länder med en annan historia och andra kulturella normer. I den bemärkelsen måste ett fullständigt demokratiskt samhälle utvecklas av folket genom egen erfarenhet. Och precis lika lite som någon kan hävda att varenda person nu starkt genljuder av kärlekens rena energi, lika lite kan någon hävda att detsamma skulle gälla för nationerna. Vad innebär det för en person med god vilja? Att han eller hon har den svåra men nödvändiga uppgiften att tränga djupare in i frågorna när det föreslås att lösningen på ett lands missförhållanden är hundraprocentig demokrati. Frihetens expansion måste och ska alltid stödjas – men varje lands väg mot detta upphöjda mål är unik, och ingen nation kan hävda att den har nått målet. Liberal demokrati är inte en maskin som kan vevas i gång när det behövs, utan en subtil och ständig förhandling mellan folket och dess ledare. En reflektion över dess djupare psykologiska dimensioner kan hjälpa till att göra oss mera försiktiga när det gäller att rekommendera demokrati under alla förhållanden.

1. www.lucitrust.org

2. Dessa skall kunna granskas, och förklarar den ökade oron över elektroniska val, där man saknar papper att granska.

3. Hitler är ett exempel.

4. Fareed Zakaria, *The Future of Freedom*. W W Norton & Co., 2004.

DEN GODA VILJAN ÄR...

en väg till frihet.

Andlig frihet

Friheten som princip har djupa rötter, och har uttryckts i viktiga historiska deklARATIONER såsom i *Magna Charta*, franska deklARATIONEN om de mänskliga och medborgerska rättigheterna, amerikanska oavhängighetsförklaringen, Förenta nationernas allmänna deklARATION om de mänskliga rättigheterna och Europakonventionen om mänskliga rättigheter. Hur håller då friheten måttet i en liberal demokrati?

Individens frihet är inte något absolut – den kan bara utövas på ett riktigt sätt när man tar hänsyn till ens medmänniskors lika rättigheter. I en idealisk värld borde det vara balans mellan rättigheter och skyldigheter genom uppoffrande av det individuella egenintresset, och så bidra till allmänhetens bästa. Ur ett moraliskt perspektiv är allmänhetens bästa detsamma som helhetens bästa, och bör alltså tillämpas på inte bara medborgarna i en liberal demokrati utan även på alla människor på jorden. Därför bör den frihet som en medborgare i en del av världen utövar inte motarbeta någon annans frihet någon annanstans. Detta kanske verkar idealistiskt, men det är först när en högre framstegsvänlig vision uppfattas, som det nya, mer upplysta sättet att tänka kommer in i människors sinnen.

Idag har man en känsla av att allt hänger mycket mer ihop än tidigare – det är därför vi fått metaforen den *globala byn*. Men i en värld med global handel, global energi och globala finansmarknader kan den enskilda medborgare vara i verklig mening fri när ekonomiska katastrofer kan ske genom en bankmans nycker? Sann demokrati bygger dock inte på materialism eller köpgalenskap. Den är snarare en impuls som flödar fram ur den mänskliga anden, som avger finare värden och den goda viljans energi till människors medvetande.

Hur som helst måste de andliga och materiella världarna sammanlänkas, för de är två sidor av samma mynt. De andliga värdena och principerna måste sålunda grundas och tillämpas på livet i alla dess olika aspekter. När allt kommer omkring har de stora humanitära och sociala rörelserna och de många enskilda och organisationer som fortsätter arbeta för att lindra det mänskliga lidandet, sina rötter i högre

värden och i ett uppoffrande av egenintresset. Och nu ger miljökrisen en ytterligare knuff i riktning mot en mer oegennyttig hållning och tvingar mänskligheten att med uppfinningsriktighet på olika sätt leva i större harmoni med vår planet. De många enskilda och grupper vars motiv grundas på en anda av gemensamt samarbete och ansvarsfullt handlande är levande vittnesbörd om de finare värden, som underbygger en verklig demokrati. Det är verkligen stimulerande att se att i en tid av högtstående intellektuella prestationer, så är mänsklighetens nästa steg framåt att bli mer mottaglig för dessa högre värden som kommer att upplysa den materiella världen.

En av demokratins grundpelare är friheten att tala och uttrycka sig, och vi ser en helt revolutionerande utveckling på det området just nu, med medborgare i många länder som kan lägga ut sina tankar om allt under solen på Internet, exempelvis i de otaliga bloggarna, och det sker en snabb ökning av det sociala nätverkandet. Både nationella regeringar och lokala styrelser öppnar också upp för en "nät demokrati." Det pågår diskussioner om omröstningar och val on-line och medborgare kan göra propositioner hos myndigheter via e-post. Fastän Internet är ett positivt framsteg måste medborgare vara noga med att utöva sin frihet att kommunicera på ett ansvarsfullt sätt i en anda av ömsesidig tolerans. I annat fall kan samtalet sjunka till en låg nivå. Internet har, precis som det mänskliga sinnet, högre och lägre aspekter. Det kan användas som ett kreativt verktyg för att främja en verklig demokrati, men det kan också bli ett destruktivt vapen för att tjäna egenintressen genom att understödja skvaller och insinuationer.

Alla människor med en god vilja som visar upp en anda av inbegripande och tolerans hjälper till att riva murar och främja demokratin. Den goda viljans energi ger tolerans för andras uppfattningar och sätt att se på saker och ting och skapar en mental atmosfär som bygger på medkänsla och delade insikter. Det är en energi som kommer att föra mänskligheten alltmer mot kloka kompromisser när så behövs och inbördes samarbete för helhetens bästa.

En ny syn på medborgarskap

Tanken att folket ska vara delaktigt i sin egen regering ligger i själva grunden för vår förståelse av vad demokrati innebär. Filosofen Aristoteles skrev: "Om frihet och jämlikhet, som somliga ser dem, huvudsakligen ses i demokratin, uppnås de bäst när alla personer i största möjliga utsträckning är lika delaktiga i regeringen." Det antika Greklands demokratiska experiment ses fortfarande – och det med rätta – som ett ovanligt fenomen. Den moderna nationalstaten, med allmän rösträtt, och befolkningstal på flera miljoner, måste helt klart fungera på ett annat sätt, och inte alla sätt är demokratiska. De flesta demokratier ger folket möjlighet att välja regering vart fjärde eller vart femte år. I mellanperioden utövar regeringen sin makt, genomdrivar program och lagar, höjer eller sänker skatterna och låter folk som valde dem fortsätta sina liv i relativ frihet. Fastän vi kallar detta för demokrati är det helt klart många steg från idealet om ett kontinuerligt och fullt engagemang från hela folket.

Vilka är då en medborgares skyldigheter i en modern demokrati? Hur kan han eller hon i största möjliga utsträckning medverka i regeringsmakten, som Aristoteles uttryckte det? Det står klart att den första och viktigaste skyldigheten är att alla intresserar sig för dagens politiska och ekonomiska frågor, tänker igenom dem på ett konstruktivt sätt, diskuterar dem och utövar sin rösträtt när tillfälle bjuds. Att tänka kreativt om sådana frågor är en verklig hjälp till att finna lösningar, och även att acceptera lösningar som kan vara obehagliga för många. Men det finns faktiskt många hinder mot detta.

Många befäror att politiken är korrupt eftersom valda representanter ibland struntar i sina principer och accepterar de frestande löften från kommersiella och företagslobbygrupper. Fastän detta är en orättvis sammanfattning av många principfasta och ärliga medlemmar, så ligger det ändå tillräckligt mycket sanning i det för att fläcka helheten. Botemedlet ligger i händerna på engagerade människor av god vilja. Om fler med god vilja skulle engagera sig och ställa upp som kandidater i val på alla nivåer, skulle detta bilda en motvikt mot intriger och korruption. Alice Bailey skriver så här: "Orsaken

till den korrupperade politiken och det giriga och ambitiösa planerande som många av världens ledande människor ägnar sig åt, ligger i det faktum att andligt sinnade män och kvinnor inte har tagit på sig uppgiften att som sin andliga plikt och sitt andliga ansvar leda folket. De har lämnat makten i fel händer och tillåtit de själviska och de icke önskvärda att styra."¹

Ett mer subtilt hinder är att de motstridiga ideologierna från höger till vänster samlas i en mittenbaserad dominans. I normala fall vinner i europeiska val det parti som kan ta mitten i besittning. Naturligtvis skapar detta oppositionspartier som i själva verket inte har en annan politik, men som manövrerar för att få en framskjuten ställning i mittfåran. Somliga argumenterar att detta är en förbättring mot den gamla falang- och motståndar-ställningen i höger vänster, men det skapar likgiltighet från väljarnas sida. Det spelar ju ingen roll vilket parti som bildar regering, för deras politik kommer i stora drag att vara densamma. Skillnaderna är bara på ytan. Noam Chomsky anmärker kyligt: "Det som återstår av demokratin är nästan bara rätten att välja mellan olika produkter." Den tendensen har resulterat i att många människor med god vilja har gett upp partipolitiken och i stället engagerat sig i enfrågekampanjer såsom de många utvecklings-, miljö- och människorättsfrågorna.

Detta leder över till ett annat hinder, nämligen medias bevakning av dagspolitiken. I vår digitaliserade tid blir radio- och tevekanalerna snabbt fler och fler, och mediacheferna vill hela tiden ha allt högre lyssnar- och tittarsiffror. Det är speciellt viktigt om kanalen är beroende av reklamintäkter. Tidningarna upplever också i största allmänhet en nedgång i upplaga och svarar med allt mer extravaganta och melodramatiska rubriker. Ofta verkar nu bevakningen av politiken mera gå ut på att berätta om sensationella händelser än analys av de bakomliggande trenderna, mer om personligheter än om principer och sakfrågor. Effekten blir en generell nedgång i intresse från allmänhetens sida. Hur som helst, såsom den aktuella amerikanska presidentkampanjen visar, kan intresset ta förnyad fart, både i allmänhet och, kanske än viktigare,

hos de unga väljarna, när frågorna är tillräckligt viktiga, och rätt slags politiker kommer fram.

Pessimismen behöver balanseras, genom att vi ser demokratin som ett vida större skeende. En känsla för gruppens bästa och en samarbetsanda är kvaliteter, som finns inbyggda i mänskligheten. Den insikten är en välbehövlig motvikt mot den vittbekanta och felaktiga synen på den mänskliga naturen som stridslysten och våldsam och att bara ett auktoritärt styre kan sätta stopp för sådana tendenser. Det sägs att en grundegenskap i mänskligheten kan beskrivas med uttrycket "harmoni genom konflikt". Och under det att en känsla för dramatik och en morbida förkärlek för lidande gör att många håller konfliktsidan främst, så har det mer vardagliga harmoni alltid manifesterat sig och fortsätter växa i möten och församlingar och folkrepresentationer och föreningar och kommittéer över hela världen.

En av de mest remarkabla händelserna de senaste hundra åren är hur demokratin har växt fram över hela jorden. År 1900 var det inte ett enda land som kunde skryta med en flerpartidemokrati i kraft av allmän rösträtt. 1997 hade sextio procent av alla länder allmän rösträtt. Och nu, år 2008, är det bara 54 av totalt 194 länder som bedöms vara icke-demokratiska och diktatoriska. De övriga har ofullständiga eller fullt demokratiska regimer.

Det finns många yttre skäl till detta: de breda lagrens utbildning - enligt mångas förmenande de senaste 150 årens mest andliga händelse; omfattande ekonomisk tillväxt; utveckling av världens kommunikationer, t ex Internet som exponerar alla överallt för nya tankegångar och en känsla av att ha kontakt med hela människosläktet och det internationella resandet har blivit billigare. Allt detta har bidragit till att vidga vårt tänkande.

De ovannämnda faktorerna är viktiga, men de inre andliga orsakerna till att demokratin gått framåt är i det långa loppet viktigare och därför ska vi titta närmare på dem. Man skulle kunna uttrycka dem så här:

- ✦ önskan om frihet sedd på ett andligt sätt
- ✦ en växande känsla av ansvar och själens impuls att uttrycka detta i ett praktiskt tjäande.

- ✦ ett erkännande av gruppmedvetande
- ✦ en insikt om att en stor grupp, ansvarig för väljarna, kan ha makten att bilda motvikt mot eller upphäva en ärelysten styrande klicks själviskhet.

Sådana andliga orsaker ser vi bryta fram i människan tankar och handlingar på oräkneliga sätt. Liksom alla manifestationer av andliga idéer är de underkastade varierande grader av förvrängning. Längtan efter frihet i andlig mening har kanske bäst formulerats av Franklin Roosevelt i *De fyra friheterna* – yttrandefrihet, religionsfrihet, materiell trygghet och frihet från fruktan. Men om de inte matchas av en motsvarande känsla av kärleksfullt ansvar för helheten kan de av själviska motiv förvrängas till självsvåld, vidskepelse, personligt förskönande på andras bekostnad och hamstring av vapen.

Medvetenheten om att människans tänkande är begränsat, och en omfattande förekomst av själviska motiv leder helt naturligt en person med god vilja till att fundera över hur man bästa ska kunna utveckla den goda aspekten och motverka den negativa. Bortsett från att engagera sig i politik så kan en ansvars-kännande person bidra till samhället, till nationen och till världen på många andra sätt. Allt kan summeras i orden "praktiskt medborgarskap".

Exempelvis kan man se medborgarskapet i relation till det ekonomiska ansvaret. Somliga betraktar skatter som en i bästa fall förgärlig realitet, medan andra ser dem som en möjlighet att fuska och fiffla. Men en ansvarsfull medborgare ser dem som ett sätt att bidra ekonomiskt till den helhet som de är en del av – de ses alltså helt riktigt som en möjlighet att tjäna. Vi måste också komma ihåg att våra ekonomiska bidrag inte slutar vid de lokala eller nationella gränserna. Att vi själva har en känsla av världsmedborgarskap ska inte förleda oss tro eller kräva att våra valda representanter och regeringar ska visa sig vuxna ett globalt ekonomiskt ansvar eller ha en "bidragsetik". I det sammanhanget, och som ansvarsfulla världsmedborgare, ska vi lägga tid och energi på att stödja Förenta nationernas arbete. De åtta milleniemålen formulerades av FN, och hade som mål en halvering av fattigdomen och svälten i världen, och tillse att åtgärder skapades mot ohälsa, främja jämställdhet och att öka kvinnors makt,

ge alla grundskoleutbildning, tillgång till rent vatten och stoppa miljöförstöringen till år 2015. För att nå dessa viktiga mål behövs engagerat stöd från alla världsmedborgare både för att rikta uppmärksamheten på visionen och för att pressa de demokratiskt valda regeringarna att infria sina löften genom att finansiera de program som behövs. Då kommer vi att kollektivt kunna uttrycka det som Barbara Ward formulerar så här: "Det är en fråga för oss, världens folk, att göra något för att hjälpa oss, världens folk."

Shakespeare konstaterade att "den sanna kärleken utvecklade sig aldrig lättvindigt." Samma sak kan man med stor precision säga om vägen mot verklig demokrati - den är ingalunda rak och jämn. Jämförelsen mellan kärlek och demokrati är ingen tillfällighet, för som vi sett, så är själen upphovet till demokratin, och själen är kärlekens princip i mänskligheten. Det vi kallar demokrati är helt enkelt en expansion av grupsamarbete och ansvarsfullhet på nationell och övernationell nivå.

Hur ser då demokratins framtid ut? Vi kan vara säkra på att de kommande åren kommer att testa mänsklighetens gränser till det yttersta. Delvis kommer testerna att karakteriseras av en enorm spänning mellan somligas önskan att tvinga på mänskligheten lösningar på ett auktoritativt sätt och majoritetens önskan att behålla det kreativa initiativet och förmågan att komma fram till en lösning via konsensus, inspirerad av själen. Det förra är en form av diktatur och, samtidigt som den löser problem, så har inte mänskligheten dragit lärdom eller växt andligen, som istället sker när man förstått problemen och gjort de rätta valen. Det senare är det demokratiska sättet och den mänskliga själens sätt. Det är den största utmaningen någonsin för demokratin och mänskligheten. Men genom att använda en genomgripande god vilja kan vi klara utmaningen.

1. Alice Bailey, *Mänsklighetens problem* p.152

Demokrati och förvandling – från individuellt till gruppmedvetande

Under ideala förhållanden bör alla i en demokrati, varenda person, vara en av styresmännen, en medlem av den grupp som är den kollektiva regenten för deras land. Med andra ord bör varenda en vara politiker. En politiker (ordet kommer från den antika grekiska termen *polis*, som betyder stadsstat) är en som är engagerad och deltar i samhällets affärer. I det antika Grekland betecknade termen *idiotisk* en person som bara brydde sig om sina egna privata affärer, och var likgiltig för samhällets intressen.

Vanligtvis brukar man lyssna till råd när man ska fatta bra beslut i saker som man inte själv är insatt i. Då är det viktigt att råden är kloka. Sokrates säger i en av sina dialoger: Vad är politikernas arbete? Vad är deras jobb? Om du är sjuk behöver du en läkare. Om du behöver ett par skor letar du efter en bra skomakare. Alltså behöver du någon med skicklighet och kunnande. Sokrates ville söka utröna vad en politikers färdigheter är. Eftersom allt som gör

någon till en civiliserad person, en medlem av samhället, en medborgare, måste läras in och bemästras, ville han se hur man skulle göra detta. Vilket slags disciplin/fostran behövs?

Demokratibegreppet uppkom i de relativt små grekiska stadsstaterna, i en tid då olika regimer i de flesta av dem utvecklades från traditionell monarki till aristokrati och tyranni och sedan till demokrati, på en relativt kort tid. Under idealiska förhållanden var det en övergång från en regim med en monark eller kung till en regim med många jämlikar/kungar, som alla kallades *demos*, folket. I den antika stadsstaten fanns många potentiella kungar (i själva verket alla krigsmän) och bara ett kungadöme. Så det fanns inte många sätt att lösa den motsättningen på. Första lösningen var att försöka eliminera rivalerna, vilket slutade i förödande inbördeskrig. Nästa lösning var förlikning och uppgörelser, delad ledning och en konstitution.

Demokrati är alltså ett stadium i en politisk utveckling, där de 'många' som potentiella kungar kommer överens om att regera tillsammans genom ett system av överenskommelser. Det är ett system med medborgarskap som inte längre bara grundar sig på förment blodsadel, utan helt enkelt på stadsstatens gemensamma intressen, och känslan att dela samma bestämelse. Det avgörande var att man ansåg att alla samhällets medlemmar hade lika stor rätt att styra staden. De var tvungna att vinna privilegiet och kämpa för att behålla det. Medborgarna i dessa demokratier var alla infödda soldater och/eller f.d. soldater (de gamla). Den övriga befolkningen räknades inte. Den bestod av slavar, invandrare, kvinnor och barn. Konklaven av dessa krigarkungar var deras parlament. Städerna var små. Invånarna kunde få plats på ett enda ställe, som kallades för agora (på latin forum och på svenska torg).

På dessa möten måste de hitta vägar att sköta och bestämma över statens affärer. Det viktiga var att övertyga andra medborgare om det riktiga i de egna förslagen. För det krävdes både förnuft och intelligens. Så vid sidan av kampsporterna, började de träna vältalighet/retorik. Men det räckte inte med att bara vara vältalig, för man måste även vara insatt i ämnet i fråga. Så de måste känna till så många saker som möjligt. En ny typ av man framträdde: en syntes av krigare, intellektuell, vetenskapsman, advokat, en tolerant person med en stark känsla för gemensamma intressen och gruppmedvetenhet: en sann politiker. I människans historia var detta bokstavligen talat en övergång i evolutionen. En ny art framgick ur markernas och öknarnas fysiska människa. Och här har vi länken till det som vi kan kalla den sanna demokratin.

Nu vet vi att gruppmedvetande är ett resultat av en process som förvandlar en person från att vara en människa fokuserad på sina privata affärer till att bli en politiker. En verklig politiker är en person med gruppmedvetande. När detta saknas är politikern en slags affärsman. Han motiveras av personliga intressen, inte av högre allmänna motiv. Att vara en verklig politiker är därför allas bestämelse. Men att gå in i gruppmedvetandets värld, den sanna politikens värld, är en fråga om personligt beslut och

träning.

Demokrati och folkrepresentation

I moderna samhällen är det omöjligt för alla att samlas personligen i ett parlament. Så åtskilliga representationssystem har tänkts ut under tidens gång. Här har vi återigen samma problem som i fallet med de antika demokratierna. Hur många representanter är bra nog? Hur ska de utses till sina uppdrag? För hur lång tid? Hur ser den idealiske representanten ut?

Det står helt klart att den idealiske representanten ska ha identiska intressen som de han/hon representerar, men skickligare att verka för deras mål och intressen. Den aktuella politiska teorin har godtagit den mer eller mindre marxistiska analysen, enligt vilken varje samhälle är indelat i klasser som kämpar för att tvinga på andra grupper sina egna särintressen. Men häri ligger en inkonsekvens. Om man har en viss procents representation, låt oss säga en representant för var 50 000:e eller 100 000:e person, kan man tänka sig att representationen för de fattiga i antal skulle överstiga de rikas. Men så är inte fallet. Varför?

Den politiska teorin erkänner inte så gärna följande faktum. Placerar man klass-tillhörighet längs horisontalaxeln och utbildningsstatus eller snarare folks andliga landvinningar längs vertikalaxeln är det snarast osannolikt att en utbildad bonde skulle väljas av andra bönder för att representera deras sak i ett parlament. Häri ligger ett stort problem i moderna demokratier. Det finns ingen möjlighet för alla klasser eller socialgrupper att få en tillräckligt stor representation, om inte en avgörande andel av dem fått nöjaktig utbildning. En sådan utbildning ska vara lite annorlunda än nuvarande allmänna utbildning. Den bör vara ett system som forstrar medborgare snarare än yrkesutbildade näringsidkare och affärsmän eller direktörer. I sista hand är en verkligt fri människa, en som förtjänar att leva i en demokrati, en som äger en jämställdhetens ande: en som har en känsla av totalansvar för helheten, ett gruppmedvetande, och som är villig att arbeta för det allmänna väståndet.

VÄRLDSBÖNDAGEN 2008

För att bygga ett rättvisare samhälle, där vi bryr oss om varandra och vet att vi är beroende av varandra behöver mänskligheten framför allt mera ljus, kärlek och andlig vilja. Onsdagen den **18 juni 2008** kommer människor av god vilja över hela världen,

från olika religiösa och andliga riktningar att förenas och åkalla dessa högre energier genom att läsa Den stora invokationen. Du kan också vara med i detta helande arbete genom att i dina tankar, dina böner eller dina meditationer ta med Den stora invokationen på Världsböndagen.

DEN STORA INVOKATIONEN

(omarbetad version)

Från Ljusets punkt i Guds Sinne,
låt ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt ljus stråla ned över jorden.

Från Ljusets punkt i Guds Sinne
låt ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt ljus stråla ned över jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta,
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Kristus återvända till jorden.

Från Kärlekens punkt i Guds Hjärta
låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Den kommande återvända till Jorden.

Från det centrum där Guds Vilja är känd,
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte -
Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum där Guds Vilja är känd
låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte
- Det syfte som Mästarna känner och tjänar.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Från det centrum som vi kallar mänskligheten
låt kärlekens och ljusets plan ta form
och må den försegla dörren till det onda.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden.

Låt Ljus, Kärlek och Kraft återupprätta Planen på jorden.

"Dessa tre högtider firas redan runt om i världen fastän de ännu inte är relaterade till varandra eller är delar i mänsklighetens förenade andliga närmande. Den tid kommer då alla tre högtiderna kommer att firas runt om i världen och genom dem kommer en stor andlig enhet att uppnås och verkningarna av det stora Närmande som vid denna tidpunkt är oss så nära kommer att stabiliseras genom mänsklighetens förenade åkallan över hela planeten."

Alice Bailey, Kristi återkomst, p.132 f.

ATT VERKA FÖR ATT SKAPA RIKTIGA RELATIONER

ISSN 1650-5263

World Goodwill är en internationell rörelse som verkar för att mobilisera den goda viljans energi i världen och att skapa riktiga mänskliga relationer. Organisationen grundades 1932 som en tjänande verksamhet inom Lucis Trust. I Storbritannien är Lucis Trust en registrerad utbildnings- och välgörenhetsorganisation. I USA är den ett icke-vinstdrivande, skattebefriat utbildningsföretag. World Goodwill är en av FN godkänd NGO (icke-statlig organisation) och den brukar delta i de reguljära rådgivande mötena i FN:s högkvarter. Lucis Trust finns med på ECOSOC:s lista över rådgivande organisationer.

World Goodwills Nyhetsbrev kommer ut fyra gånger om året. Vill du ha fler exemplar, hör gärna av dig. Förutom den engelska originalversionen *World Goodwill Newsletter* ges nyhetsbrevet också ut på danska, franska, grekiska, holländska, italienska, portugisiska, ryska, spanska, svenska och tyska. Den engelska hemsidesadressen är www.worldgoodwill.org Här kan du läsa nyhetsbrevets originaltext.

World Goodwills arbete finansieras uteslutande genom gåvor och det kostar inget att prenumnera på nyhetsbrevet. Men varje gåva - stor eller liten - är mycket välkommen. På så sätt kan information spridas till så många som möjligt. Gåvor till Lucis Trust, kan göras till postgiro: 74267-6, då stöder du den internationella verksamheten. Om du vill bidra till att materialet kan ges ut på svenska kan du använda banknumret nedan.

WORLD GOODWILL

1 Rue de Varembé (3è)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
Storbritannien

120 Wall Street
24th Floor
New York NY 10005
USA

Översättning, layout och utskick: Svenskt Informationscenter för World Goodwill och Trianglar
Granängsringen 16, 135 44 Tyresö. Hemsida: <http://www.goodwilltriangel.org> E-post: info@goodwilltriangel.org
Tel: 018- 53 01 20 (dagtid) eller 08-798 28 78 (kvällstid) Svenskt Informationscenters arbete finansieras enbart genom gåvor. Varje gåva bidrar till att information kan spridas till flera personer. Bankgironummer: 5777-1537